

211

Besluit van 31 maart 1982, houdende wijziging van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Goederen

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op voordracht van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 12 november 1981, nr. A-1/V 28899, Directoraat-Generaal van het Verkeer;
Gelet op de Wet Autovervoer Goederen;

Mede gelet op de Richtlijn van de Raad der Europese Gemeenschappen van 12 november 1974² inzake de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal personenvervoer over de weg en op de Richtlijn van 12 december 1977³ inzake de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van ondernemer van goederenvervoer over de weg en ondernemer van personenvervoer over de weg en houdende maatregelen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vrije vestiging van die vervoerondernemers;

De Raad van State gehoord (advies van 9 maart 1982, nr. 1762/15/8209);
Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat van 24 maart 1982, nr. WBJ/V 22104, Directoraat-Generaal van het Verkeer;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

Het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Goederen¹ wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 1 wordt gelezen:

Artikel 1

1. In dit besluit wordt onder «Onze Minister», «Commissie», «Rijksinspecteur», «motorrijtuigen», «vrachtauto's», «vrachtautodiensten», «afhaal- en besteldiensten», «ongeregeld vervoer», «eigen vervoer», «grensoverschrijdend vervoer», «algemeen vervoerbelang», en «C.A.O.» verstaan hetgeen daaronder in de Wet Autovervoer Goederen wordt verstaan.

2. In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. Wet: de Wet Autovervoer Goederen;
- b. bevoegde Rijksinspecteur: de Rijksinspecteur, die door de Commissie in de vergunning is aangewezen, dan wel de Rijksinspecteur, die de vergunning heeft verleend of de inschrijving heeft verricht;

- c. Lid-Staat: een Staat, lid van de Europese Gemeenschappen;
 - d. Landbouwbedrijf: het bedrijf van akkerbouw, weidebouw, veehouderij, pluimveehouderij, fruitteelt, tuinbouw – daaronder begrepen het kweken van bomen, bloemen en bloembollen –, de teelt van griendhout en elke soortgelijke vorm van bodemcultuur;
 - e. landbouwprodukten: produkten van het landbouwbedrijf;
 - f. grensvervoer; grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding, dat geheel verricht wordt binnen een gebied, dat begrensd wordt door lijnen welke op een afstand van 25 kilometer aan weerszijden van de grens van het Koninkrijk zijn gelegen, mits dit vervoer zich niet uitstrekt over een afstand welke, hemelsbreed gemeten, groter dan 100 kilometer is.
3. Voor de toepassing van het bij of krachtens dit besluit bepaalde wordt grensoverschrijdend vervoer tussen twee plaatsen, gelegen in Nederland, gelijkgesteld met vervoer van goederen binnen Nederland.

B

In artikel 5 wordt de punt vervangen door een komma en wordt toegevoegd: voor zover dit vervoer geheel binnen Nederland wordt verricht.

C

Na artikel 17 wordt een nieuw artikel 17a ingevoegd, luidende:

Artikel 17a

Een motorrijtuig, dat blijkens het kenteken in het buitenland thuisbehoort, kan, indien met dat motorrijtuig het bepaalde in of krachtens artikel 6, derde lid of artikel 17, eerste lid, wordt overtreden, in bewaring worden gesteld, ten einde de verboden toestand te doen ophouden, doch nooit langer dan voor ten hoogste 48 uur.

D

Artikel 18 wordt gewijzigd als volgt:

- a. In het eerste lid wordt in plaats van «in het tweede lid» gelezen: in het tweede en derde lid.
- b. Een nieuw derde lid wordt toegevoegd, luidende:
- 3. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is de houder van een vergunning voor ongeregeld vervoer gerechtigd tot het verrichten van grensvervoer.

E

Artikel 25a wordt als volgt gewijzigd:

- a. in het eerste lid vervalt na komma van «verleend» en wordt toegevoegd: of verlengd;
- b. het tweede lid wordt gelezen:
- 2. Onze Minister is bevoegd in geval van overlijden, dan wel wettelijke of lichamelijke onbekwaamheid van een ondernemer of een bestuurder ontheffing te verlenen van het bepaalde in het eerste lid, mits degene, aan wie de ontheffing wordt verleend, beschikt over een praktische ervaring van ten minste drie jaren in het dagelijkse beheer van de onderneming, welke hij wenst voort te zetten;
- c. in het vierde lid wordt na «tijdelijke vergunning» een punt geplaatst en vervalt het daarmee volgende.

F

Artikel 110 wordt gelezen:

Artikel 110

1. Indien de ondernemer is overleden, kan de bevoegde Rijksinspecteur op verzoek van de gezamenlijke erven een of meer in overleg met hen aan te wijzen personen toestaan, het vervoer ten name van de erven van de overledene gedurende een jaar voort te zetten. In dat geval wordt het vervoer geacht te geschieden krachtens de vergunning, zoals deze gold op het tijdstip van overlijden.

2. Indien de bestuurder is overleden dan wel de ondernemer of de bestuurder onder curatele is gesteld of lichamelijk ongeschikt is om als ondernemer of bestuurder op te treden, kan de bevoegde Rijksinspecteur op verzoek van belanghebbenden toestaan het vervoer krachtens de voor de onderneming geldende vergunning gedurende een jaar voort te zetten.

3. De Rijksinspecteur is bevoegd de in het eerste en tweede lid genoemde termijn met ten hoogste een half jaar te verlengen.

4. Op het vervoer, krachtens het bepaalde in het eerste en tweede lid, zijn artikel 56 van de Wet en artikel 25a van dit Besluit niet van toepassing.

G

Artikel 117 wordt als volgt gewijzigd:

In het eerste lid wordt de punt-komma achter onderdeel c een punt en vervalt onderdeel d.

H

In Hoofdstuk VI wordt voor § 18 een nieuwe paragraaf 17a ingevoegd, luidende:

§ 17a. *Eisen van lichamelijke gesteldheid voor bestuurders van vrachtauto's*

Artikel 126a

1. Met het besturen van een vrachtauto mogen slechts worden belast zij, die in het bezit zijn van een niet ouder dan vijf jaren zijnde geneeskundige verklaring, dat de betrokkene geen lichamelijke of geestelijke afwijkingen heeft, welke hem zouden kunnen beletten een vrachtauto naar behoren te besturen, en dat hij in het bezit is van een voldoende gehoor- en gezichtsvermogen. De geneeskundige verklaring wordt afgegeven door een ander dan de huisarts van betrokkene.

2. De bestuurder van een vrachtauto moet bij het vervoer van goederen de in het vorige lid bedoelde verklaring bij zich hebben en op eerste vordering aan de ambtenaren, bedoeld in artikel 17 der Wet op de Economische Delicten, behoorlijk ter inzage afgeven.

3. Indien de Directeur-Generaal van het Verkeer vermoedt, dat een bestuurder van een vrachtauto niet meer voldoet aan de in het eerste lid in de geneeskundige verklaring bedoelde eisen, is hij bevoegd te verlangen, dat die bestuurder zich binnen een door hem vast te stellen termijn opnieuw onderwerpt aan een geneeskundig onderzoek, als bedoeld in het eerste lid. Door dit nieuwe onderzoek verliest een reeds afgegeven geneeskundige verklaring haar geldigheid.

I

§ 18 wordt gelezen:

§ 18. *Eisen van betrouwbaarheid, kredietwaardigheid en vakbekwaamheid*

Artikel 127

1. Ter voldoening aan de eis van betrouwbaarheid, bedoeld in artikel 56, eerste lid, der Wet wordt gevorderd, dat de ondernemer of de bestuurder of

indien er meer ondernemers of bestuurders zullen zijn, ieder van hen overlegt een niet ouder dan twee maanden zijnde verklaring omtrent het gedrag ten dienste van het verkrijgen van een vergunning voor het vervoer van goederen met vrachtauto's en afgegeven overeenkomstig de bepalingen van de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag.

2. Een ondernemer of bestuurder van een onderneming van goederenvervoer tegen vergoeding wiens land van oorsprong of herkomst een andere Lid-Staat is dan Nederland, voldoet eveneens aan de eis van betrouwbaarheid, indien hij een document of verklaring overlegt die overeenkomstig het eerste, tweede en derde lid van artikel 3 van de Richtlijn 77/796/EEG in die andere Lid-Staat is afgegeven en die niet ouder is dan drie maanden.

Artikel 127a

1. Ter voldoening aan de eis van kredietwaardigheid bedoeld in artikel 56, eerste lid, der Wet wordt gevorderd, dat de ondernemer of indien er meer ondernemers zijn de ondernemers gezamenlijk ten behoeve van de onderneming op het tijdstip van de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 4 der Wet dan wel een verzoek om verlenging van zodanige vergunning beschikken over tenminste een door Onze Minister vast te stellen bedrijfskapitaal.

2. Indien het bedrijfskapitaal geheel of gedeeltelijk uit geleende gelden bestaat, wordt gevorderd dat de ondernemer beschikt over een bewijs, dat deze gelden niet binnen twee jaar zullen worden opgeëist.

3. De ondernemer dient bij de aanvraag om een vergunning dan wel het verzoek tot verlenging van de vergunning het bewijs van kredietwaardigheid, als bedoeld in artikel 56, vierde lid, der Wet, over te leggen.

4. Een ondernemer of bestuurder van een onderneming van goederenvervoer tegen vergoeding wiens land van oorsprong of herkomst een andere Lid-Staat is dan Nederland, voldoet eveneens aan de eis van kredietwaardigheid, indien hij een verklaring overlegt die overeenkomstig artikel 4 van de Richtlijn 77/796/EEG in die andere Lid-Staat is afgegeven en die niet ouder is dan drie maanden.

Artikel 128

1. Ter voldoening aan de eis van vakbekwaamheid, bedoeld in artikel 56, eerste lid, der Wet, wordt gevorderd het bezit van een door Onze Minister erkend vakdiploma, alsmede van een door de Rijksinspecteur afgegeven verklaring ten bewijze van een praktische werkzaamheid in een onderneming tot vervoer van goederen tegen vergoeding gedurende de tijd van twee jaren.

2. Aan de eis van vakbekwaamheid wordt, indien er in een onderneming meer dan een ondernemer of meer dan een bestuurder is door hen gezamenlijk voldaan, indien tenminste een der ondernemers of bestuurders in het bezit is van het krachtens het vorige lid erkende vakdiploma en tenminste een der ondernemers of bestuurders gedurende de tijd van twee jaren praktisch werkzaam is geweest in een onderneming tot vervoer van goederen tegen vergoeding.

3. Een ondernemer of bestuurder van een onderneming tot vervoer van goederen tegen vergoeding wiens land van oorsprong of herkomst een andere Lid-Staat is dan Nederland, voldoet eveneens aan de eis van vakbekwaamheid, indien hij een verklaring overlegt die overeenkomstig artikel 5 van de Richtlijn 77/796/EEG in die andere Lid-Staat is afgegeven.

Artikel 129

1. Alvorens de Commissie dan wel de Rijksinspecteur op grond van artikel 56, zesde lid, der Wet, tot intrekking van de vergunning kunnen overgaan, nemen zij een besluit tot in overweging nemen van de intrekking, dat

de gronden vermeldt, waaruit is komen vast te staan, dat in de leiding de betrouwbaarheid, de kredietwaardigheid of de vakbekwaamheid ontbreken.

2. Dit besluit wordt onverwijld ter kennis van de vergunninghouder gebracht, onder mededeling van een termijn van tenminste dertig dagen, binnen welke hij schriftelijk, of op zijn verzoek, mondeling zijn bezwaren kan kenbaar maken en kan verklaren op welke wijze hij zich voorstelt in het ontbreken van de betrouwbaarheid, de kredietwaardigheid of de vakbekwaamheid te voorzien.

3. De Rijksinspecteur beslist niet, dan na de districts-adviescommissie voor het vervoer van goederen tegen vergoeding te hebben gehoord.

Artikel 129a

Degene, aan wie ontheffing wordt verleend krachtens het bepaalde in artikel 56, eerste lid, der Wet, ten einde de onderneming, waarin betrokkene werkzaam is, voort te zetten, moet beschikken over een praktische ervaring van tenminste drie jaren in het dagelijks beheer van die onderneming.

J

In artikel 143 wordt in plaats van «maakt» gelezen: kan, en in plaats van «uit» gelezen: uitmaken.

K

In artikel 154 wordt na «121» ingevoegd: 126a, eerste en tweede lid,.

ARTIKEL II

In de richtlijnen II A 15 en II A 16 van de Richtlijnen Goederenvervoer⁴ wordt in plaats van «artikel 56, vijfde lid,» telkens gelezen: artikel 56, zesde lid,.

ARTIKEL III

1. Degene, die tenminste vanaf het tijdstip gelegen drie jaren vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit gewoon is vervoer buiten Europa te verrichten en daarvoor gebruik maakt van laadvermogen, waarvoor hij geen toereikende vergunning voor grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding of toereikende ontheffing voor grensoverschrijdend eigen vervoer heeft, is tot vervoer buiten Europa gerechtigd gedurende drie maanden na inwerkingtreding van dit besluit of, indien hij gedurende deze periode een aanvraag om een vergunning voor grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding of een verzoek om wijziging van zodanige vergunning dan wel de aanvraag om één ontheffing voor grensoverschrijdend eigen vervoer of een verzoek om wijziging van zodanige ontheffing heeft ingediend, tot het tijdstip waarop de beschikking op zulk een aanvraag of verzoek in kracht van gewijsde is getreden.

2. Aan degene, die een aanvraag, of een verzoek als bedoeld in het eerste lid heeft ingediend, wordt ten blijke hiervan voor elke voor het in het eerste lid bedoelde vervoer te bezigen vrachtauto door het orgaan, dat met de behandeling van de aanvraag of het verzoek is belast, een bewijs uitgereikt. Op dit bewijs vindt het bepaalde in de artikelen 57, derde en vierde lid, en 59 van de Wet Autovervoer Goederen, alsmede in de artikelen 130, 132 eerste, vierde, vijfde en zesde lid, en 132a van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Goederen overeenkomstige toepassing.

3. Op een aanvraag om een vergunning voor ander dan grensoverschrijdend vervoer met vrachtauto's of een verzoek om wijziging van zodanige

vergunning, gedaan in verband met een aanvraag of een verzoek als bedoeld in het eerste lid, wordt in afwijking van het bepaalde in het Besluit beperking uitbreiding laadvermogen wegvervoer in het algemeen niet afwijzend beschikt, mits de aanvraag of het verzoek geen hoger laadvermogen betreft dan het laadvermogen, bedoeld in het eerste lid.

4. Degene, die tenminste vanaf het tijdstip gelegen drie jaren vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit gewoon is vervoer buiten Europa te verrichten, wordt geacht te voldoen aan de in artikel 56 van de Wet Autovervoer Goederen en artikel 25a van het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Goederen gestelde eisen, tenzij in de praktijk het tegendeel is gebleken.

¹ Stb. 1954, 6 laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 9 augustus 1979, Stb. 497.

² 74/561 EEG, Pb. 19.11.1974, nr. L 308/18.

³ 77/796 EEG, Pb. 24.12.1977, nr. L 334/37.

⁴ Stb. 1954, 24, laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 25 oktober 1980, Stb. 594.

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, derde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State.

ARTIKEL IV

De wet van 9 april 1981, Stb. 249, alsmede dit besluit, treden in werking met ingang van 1 juni 1982.

Lasten en bevelen, dat dit besluit en de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zullen worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 31 maart 1982

Beatrix

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. C. Th. van der Doef

Uitgegeven de *twintigste* april 1982

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

NOTA VAN TOELICHTING

Het onderhavige ontwerp bevat een wijzigingsvoorstel ter uitvoering van de richtlijnen van de Raad der Europese Gemeenschappen van 12 november 1974 (74/796/EEG) inzake resp. de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de weg en de onderlinge erkenning van diploma's, certificaten en andere titels van ondernemer van goederenvervoer over de weg en ondernemer van personenvervoer over de weg.

Voorts zijn in het ontwerp opgenomen een voorstel tot toevoeging van een artikel ter uitvoering van de nieuwe wettelijke regeling betreffende inbewaringstelling, alsmede enige overgangsbepalingen in verband met de uitbreiding van de werkingssfeer van de wet tot vervoer buiten Europa en enige kleinere wijzigingen.

Een ontwerp tot wijziging van de wet van overeenkomstige strekking is door de Staten-Generaal aangenomen en gepubliceerd in het Staatsblad (1981, nr. 249).

De regeling inzake de toegang tot het beroep is neergelegd in paragraaf 18 van dit besluit. Evenals het gewijzigde artikel 56 van de wet voldoet dit besluit aan het gestelde in de richtlijn van 12 november 1974.

Waar in artikel 56 van de wet ingevolge deze richtlijn een eis van betrouwbaarheid moet worden toegevoegd aan de reeds gestelde eisen van vakbekwaamheid en kredietwaardigheid, dient in het besluit deze nieuwe eis te worden uitgewerkt. Daarnaast behoeft het besluit zowel ten aanzien van het binnenlands vervoer als het grensoverschrijdend vervoer met betrekking tot ontheffing van de toelatingseisen een aanpassing aan de richtlijn.

Ter voldoening aan de eis van betrouwbaarheid wordt van de ondernemer c.q. de bestuurder gevorderd dat hij een verklaring omtrent het gedrag overlegt. Deze verklaring wordt overeenkomstig het bepaalde in de Wet op de justitiële documentatie en op de verklaringen omtrent het gedrag (Stb. 1955, 395) afgegeven door de burgemeester, indien hem uit een onderzoek met betrekking tot het gedrag van de betrokkene ingesteld en gelet op het doel waarvoor de afgifte is aangevraagd, is gebleken dat geen bezwaren tegen die personen bestaan.

De ontheffing geregeld in artikel 110 van het besluit ondergaat een zodanige uitbreiding dat naast het overlijden van de ondernemer of bestuurder ook in geval van geestelijke of lichamelijke onbekwaamheid de bevoegde Rijksinspecteur kan toestaan dat de onderneming gedurende één jaar wordt voortgezet. Overeenkomstig de richtlijn zal worden bepaald dat de Rijksinspecteur deze periode met ten hoogste een half jaar kan verlengen.

De ontheffingsregeling strekt zich bovendien ook uit over de eis van vakbekwaamheid voor het grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding, geregeld in artikel 25a van dit besluit.

In een nieuw artikel 127a wordt ten behoeve van de eis van kredietwaardigheid de grootte van het bedrijfskapitaal, waarover de ondernemer dient te beschikken, bepaald door de Minister, ten einde een snelle en regelmatige bijstelling mogelijk te maken. De vaststelling van dit bedrag geschiedde tot nu toe bij algemene maatregel van bestuur.

In een nieuw artikel 129a worden voorwaarden vastgesteld, waaronder een ontheffing van de eis van vakbekwaamheid, als bedoeld in artikel 56, eerste lid, van de wet, wordt verleend. Het is de bedoeling dat slechts bij hoge uitzonderingen van deze mogelijkheid wordt gebruik gemaakt. Dezelfde voorwaarden zijn opgenomen in de ontheffingsregeling ten behoeve van de houder van een vergunning voor grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding (artikel 25a, tweede lid).

Overeenkomstig de richtlijn zal artikel 5 ten aanzien van de soorten van vervoer, waartoe de vergunning kan worden beperkt slechts dan gelden, indien dit vervoer binnen Nederland wordt verricht. Derhalve moet degene die grensoverschrijdend vervoer tegen vergoeding verricht met een beperkte vergunning, als bedoeld in artikel 117 van dit besluit, in het vervolg voldoen

aan het bepaalde in artikel 56 van de wet en daarmee ook aan artikel 25a van dit besluit. Als gevolg hiervan kan het bepaalde in artikel 117, onder d, vervallen. Ten aanzien van dit vervoer wordt thans in artikel 18, derde lid bepaald, dat dit mag worden verricht door de houder van een vergunning voor ongeregeld vervoer als bedoeld in artikel 4 der wet.

De richtlijn van 12 december 1977 (77/796/EEG) voorziet in de onderlinge erkenning van diploma's en certificaten, ten einde een vrije vestiging van vervoerondernemers in de EG-lid-staten mogelijk te maken. Daartoe wordt in de artikelen 127a en 128 in resp. een nieuw vierde en een nieuw derde lid bepaald, dat de Minister andere documenten kan aanwijzen, die gelijkwaardig zijn aan de bewijsstukken die in Nederland ter voldoening aan de eis van kredietwaardigheid en vakbekwaamheid worden geëist.

De Minister van Justitie bepaalt welke bewijsstukken gelijk gesteld kunnen worden met de in Nederland geëiste verklaring omtrent het gedrag.

Het nieuwe artikel 17a regelt de politiedwang voor zover het grensoverschrijdend vervoer betreft. Hierbij zij aangetekend, dat de Officier van Justitie op grond van de Wet economische delicten de termijn van 48 uur kan verlengen.

In een nieuw artikel 126a worden nadere regelingen gesteld omtrent de eisen die aan de lichamelijke geschiktheid van de vrachtautochauffeurs gesteld kunnen worden. De keuringsregeling die ondergetekende voorstelt is dezelfde die in het Uitvoeringsbesluit Autovervoer Personen 1939 is opgenomen ten aanzien van taxi- en autobuschauffeurs, met dien verstande dat keuring van betrokkene niet mag geschieden door de hem behandelende arts.

De wijziging van artikel 143 houdt verband met de voorgestelde wijziging van artikel 54 van de wet.

Ten slotte is ten behoeve van diegenen, die op het tijdstip van inwerkingtreding van dit besluit met enige regelmaat vervoer buiten Europa verrichten, dat tot dat tijdstip niet onder het regime van de W.A.G. viel, de bepaling opgenomen dat zij geacht worden aan de eisen van vakbekwaamheid, betrouwbaarheid en kredietwaardigheid te voldoen voor zover zij dit vervoer hebben verricht gedurende de laatste drie jaar voor bedoeld tijdstip.

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,
J. C. Th. van der Doef